

BORSSZEM JANKÓ

Tomassich 20

Előfizetheti a Deutsch-féle könyvnyomda és kiadói-részvénytársaságnál. Pest, Dorottya-utca 11. sz. a.
Előfizetési díj: Egészévre 6 ft. Félévre 3 ft. Negyedévre 1 ft 50 kr.

HIRESEK ARCKÉPCSARNOKA.

Karel Klíc.

Az egész nyomdát felforgattuk, hogy ékezetes c betűre akadjunk. Nem került. Már pedig az én Klícsem sokat ad arra, hogy ékezet legyen az ő e-je fölött. Vetünk hát egy vesszőt és hegyébe forrasztottuk a c-nek.

Midőn a „B. Jankó“ Prágába származott, a cseh lapok nagyra voltak vele, s méltán, hogy honfiuk a magyarországi művészek között, nemében egyetlen; hanem azután ugyancsak meghurczolták azért az ékezetlen c betűért, s szemére lobbantották a mi ártatlan magyar es-nket. Ha egyebet nem kívánnak tőlünk ott a Moldva partján, még Riegert is hosszú c-vel írjuk ezentul.

Hogy került Klács a „B. Jankóba“?

Furcsa találkozása a véletleneknek.

Épen hogy lapunk második számát volt rajzolando Jankó, szembajba esett. De nem elvi, már mint borszembajba, mert az „Üstökös“-be és „B. Miskába“ is idegen kéz rajzolt akkor heteken keresztül.

A prágai „Politik“-hez akkoriban egy cseh élelzap „Veselé listy“ mutatványszáma volt csatolva. Rajzai rendkívüli humort árultak el. Rajzolá és szerkeszté bizonyos Karel Klács Brünmben. Épen e mellékelt szám csavarta orrát a staatsanwaltnak, s Klács sajtópörbe, cs. k. sajtópörbe keveredett, a mi nagyon különbözik az esküdszéki sajtópörtől.

Ez a második véletlen.

Telegramm: „akar-e Klács ur Pestre jönni „B. Jankót“ rajzolni? Drahtantwort bezahlt.“

Válasz: „szivesen. Holnap indulok.“

Harmadnapra betoppan nálam egy borzas fejü, vidám ábrázatu, csupaszképü emberke. Azt hittém, vándorló rézöntő legény.

— Mit akar?

— Já szem Klács!

Nagyon furcsán nézhettem rá, mert elfakadt nevetve. Félóra mulva a legjobb barátok voltunk. Még az nap rajzoltattam meg vele a „Borsszem Jankó bohóczestélyét.“

A harmadik véletlen meg az, hogy Klács inkább tollal tud rajzolni, mint ónnal — s a negyedik véletlen az, hogy ugyanekkor támadt fel egy zynkografus Izraelben, ki titkos eljárás szerint vonja le és metszi czinlemezre a tollrajzot — s az ötödik véletlen az, hogy szerződésileg egyedül csak a „Borsszem Jankó“ számára dolgozik e vegyész.

Világos jelek odamutattak, hogy lapunk kedvező csillagzat alatt született.

Miután e számmal, ugyszólván, családi ünnepet ül Borsszem Jankó, ne vegyék rossz néven kérem, hogy a nyilvánosság elé lépünk belügyeink egy részével. Nincs mit restelnünk, sőt...

Az ajtón csöndes vakarás, s utána éles ugatás.

Ez Klács.

— Potyeszem! Entrez!

Valaki az előszobában ékesen kezd el fuvolázni — a balkeze mutatóujján.

Ez Klács.

— Entrrez! Herrrein!

Vagy két napos gyermek nyöszörög a küszöbön.

Ez is Klács.

— Zattrraceni! Szabad!

Végre betolja boglyas üstökét. Így szokott beköszönteni. Aztán nagyot vigyorog s kukorékolva nyakamba borul. El kezd csehül szónokolni, leül a zongorához és föntérintett fuvolájával kiveri a Ziska indulót.

— No ur doctore, mi van ujság?

Nagyon szeret magyarul beszélni; én meg csehül.

— Tumas fotografia!

— Klács megnézi, s ahoz képest, lehet-e az illető áldozatot egészen tönkre tenni, vagy a hizelgő fényképész jóvoltából csak kissé megnyomoritani: szeme villog, vagy orrát fintorítja.

Mikor először látta Nyáry arczképét, majd kibútt a bőréből az öröm miatt. Hát még mikor Madarászra, Están bácsira és Tiszára került a sor!

A miniszterelnök estélyein pillantá meg először áldozatait. Hogy megálltak előtte jó Nyári, nagy Tisza, s édes Ghyecz, el volt ragadtatva s naivul így kiáltott föl:

— Ni ni! Ezek az urak, hogy hasonlitanak az én caricaturáimhoz!

Ha képtárgyat vázolok előtte s elmondom neki, hogy ez az uri ember vastag: öntudatlanul felfújja képét; ha azt, hogy ez a kortes atyafi részeg: ösztönszerűleg ittás ember módjára elereszti kezét lábát s csaknem rám esik; ha pedig valami ingerlő női alakot kérek tőle: az állótükör elé szalad, s kaczerán drapírozva peccéses dolgozó kabátját, egyik lábának hegyére áll s a másikat cancanice kezdi emelgetni.

Még ki sem ejtettem a szót, már átértette mit akarok. Felfogása villámgyors, képzelete gazdag. Hogy is értette, érezte volna meg másképp a magyaros eredetiséget ily rövid idő alatt? Csak azt mondjam neki: demokrata! — már ott bőg a papiroson a czafatos bajusz, félszemü hazafi, vagy emelgeti félelmes fokosát a vastagnyaku, szakálanagy, rajthúzlis kortes. S épen ez impressionibilitás folytán nincs saját modora. A társadalmiokban holl Bertall, Hadol vagy Grévin. A magyar genreban Jankó lebeg előtte, kinek zamatos eredetiségét őszintén csodálja. Majd Dorét követi, majd Schnorrt. S tán csak azért nem modoros, miután fiatalságánál fogva még nem állapodhatott meg teljesen. De hümora, szelme mindig van s a mi arczképtorzitásainak merész, geniális voltát illeti, csak egy versenytársát tudom, Gill André, a párisi „Eclipse“ rajzolóját.

Csakhogy aztán az nem tud olyan Están bát, se Tiszát irni, mint Klács.

Soká szabódott az ellen, hogy arczképét megmutassuk a „B. Jankó“ olvasóinak, mert szerény, akár egy tizennégy éves leánya. Végre mégis ráadta borzas fejét és — tumás Klács!

B. J.

SYLVESZTERI GLOSSA.

†
1869.

THEMA : Mit bánjuk, hogy lejár az év !
Énekre ajk és tánczra láb !
Használja, ki mozogni tud,
Ezt az előnyét legalább.
Hajrá fiúk ! ez a pohár . . .
Föl a kehelyt, kocczantsatok !
Csörgése szóljon, hogy kikért,
És szóljon az, hogy hallgatok.

Arany János 1851 végén.

* * *

Meghalt. Emlékbeszédet rá
Hazudjunk mindenek előtt.
Mondjuk : nem volt dologtalan
S henyén nem lopta az időt.
'Sz lesz új év ; tenni majd lehet,
Miért az ifonti hév ?
Istennek még sok éve van :
Mit bánjuk, hogy lejár az év !

Tán gondolkozni kéne ma ?
Eh ! Nem vagyunk mi németek.
Él a „Magyarok Istene,“
S felelnek a miniszterek.
Az ő gondjuk az, a mi lesz,
Használjuk fel mi legalább
Azt, a mi van az ünnep az :
Énekre ajk és tánczra láb !

Azért dolgozni is tudunk,
Mert sokra vagyunk képesek.
Börzére járnak grófjaink,
Czikkez az iskolás gyerek.
Egy költőnk szerkeszt őt lapot,
S egy népgyűlésből másba fut.
S van pénz, babér — nyitva a tér :
Használja, ki mozogni tud.

De mit ! Ünnep van, csodanap !
Ma Tisza Kálmán nem beszél,
Nem interpellál Miletics,
Nem referál se Kaucz, se Széll.
A bankóprés is nyugószik,
Nem lesz apróság, törzshasáb.
Ünnep van, használja kiki
Ezt az előnyét legalább !

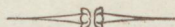
Képzeljük, hogy beálltanak
A régi sanyarú napok,
Hol nem volt senkink, csak magunk,
De tudtuk jól, hogy az se sok.
Meg is becsültük : megbántónk
Ugy is volt s őt segíteni kár ! . . .
A régi szeretetre hát
Hajrá fiúk, ez a pohár !

Ki tudja ? A jó példa, mint
A rossz elragad s meglehet,
Ha megszeretjük önmagunk
Talán még más is megszeret.
Kezet, határór ! szent a frigy,
Hisz nem vagyunk mi farkasok,
Legyen új év, új szeretet,
Föl a kehelyt, kocczantsatok !

Kocczantsunk és ne kocczanjunk,
Jobb ontni bort, mint drága vért.
Ha ellenünk, — tudjátok-e
Miért küzdnétek és kikért ?
Nézzétek ott a jó rokont :
A lengyel nem él, csak kisért,
Testén a láncz s az mondja meg,
Csörgése mondja, hogy — kikért ?

Na, most minora canamus :
Kivántam jót mindenkinek :
Magának mit kívánhatok ?
Természetem : szerény leszek.
Deutsch Mór lakik, a hol lakott.
Kerülni boltját nincsen ok ;
Szóljon erről a kiadó,
És szóljon az, hogy — hallgatok.

B. J.

High-Life.

(Flodoardo Pipiske concipista, gróf Castellane estélyéről.)

A tavalyi farsang valamely jótékonycélu ünnepének felebaráti szeretettel letánczolt, szerelemmel lelejtett, szellemdúsan elgyalogolt valamelyik négyese alatt, az „esti napirendre“ kitűzött további nyilvános és saloneseményekről csergedezőleg ömölván a társalgás, tánczosnóm egy előkelő hölgy (Mirandola comtesse) azon elmés megjegyzésekre, hogy néhány hónapra Párisba utazom, kecses stereoscop gráciával szellőt legyintvén kipirult arcára s egy igézőn boszus tekintetet vetvén a szemközt álló Castellane grófra, ki egy zuáv enthusiasticus phlegmájával bámulta chasséinket (s ő ért hozzá, mert chasseur d' Afrique volt), mosolygón, hanyagul, csaknem lustán odavetve így szóla hozzám: „mon chère bien né de Pipisque, si vous allez á Paris saluez moi l'empereur et madame Metternich et monsieur Paul de Kock et venez retour pour étre pour moi le francé consul á Pest. Serviteur!“

Ah, ez a francia nyelv! Mennyi foulard minden szavában, mennyi grenoblesse a fordulatokban.

Azt felelém a grófnak: „Je merci monsieur comte pour votre bonesse!“ Erre a gróf felkaczagott, noha nem emlékszem, hogy valami élczet mondtam volna. De ezek a francziák oly szeretetreméltók!

A francia grófok Párisban mind hotelben laknak, de Castellane gróf, a büszke magyar aristocratia iránti tekintetből, palotában lakik. Bérház ugyan, de palota; sőt ha a Dávidutzában laknék is a harmadik emeleten, nekem ő palotában laknék. Mert a gróf teszi a palotát s nem palota a grófot. Ez a demokratikus aristocratismus chronologicája.

Midőn beléptem a gróf chez sois-jába, azonnal chez mois voltam és két inas, Frontin és Jasmin, oly nyakravalóval léptek elém, melyet még nem közlöttek a divatlapok.

Ah, a társaság, a societás! Societé pour l'exploitation des cornichons! Societé hygiénique! Societé de chemin de fer d'Orléans! Societé de l'entrepompe des prises funébres! Ah, mily léghör, mily nők! Igazi cirque olympique.

Egy carnisseban a console fölött egy feuilletonban ömlött el egy előkelő hölgy. Hozzá léptem s ő daguerrotyp mosolylyal szellemdúsan legyinté meg orromat.

— Mily szépen égnek a bougiek! jegyzé meg szokott stearin elmésséggel a grófhölgy.

— Valóban, c' est pitagore! mondám én, melléje egy estaminettere ereszkedvén.

— C' est plus, c' est arabesque!

— Enfin, c' est anonyme.

— Oui, c' est synagogue.

Lehet-e még más nyelven így társalogni?

Bizonyos feszes otthonosság (a mi már legnagyobb anakronismus) s a mit a magas societás úgy nevez hogy nem tudom mi, az a bizonyos je ne sais quoi, az abizonyosque voulez vous, az a bizonyos allez vous-en, az a kimondhatatlan neme a je vous prie-nek, az a titkos comment vous portez vous uralg itt lépten

nyomon; az ember csak unatkozva mulat, csak szellemdúsan ostoba. Az ember hallgat és eszik, szörpöli a thé dansánt, ha épen nem akar florenczi négyest járni, das von den Zsámbecker (Jean Becker) Musikanten mit Erfolg gespielt wurde.

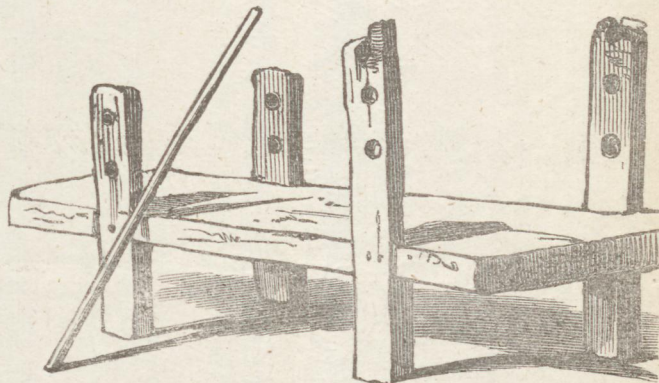
Még német nyelven is lehet szellemdúsan az ember, csak ez a magyar nyelv, csak ez a Pest — ah Páris! Éreztük azt minden lehelletvételnél, mi, kik megfordultunk a párisi hihg-lief csillogó chez sois-jában, hogy még sok a tanulni valónk.

Midőn fáradtan és kimerülve tértem haza — kérem! a bálcányutzából a gasometerig gyalog! — végig vetém magam a pamlagon kzdallóm előtt és ábrándim szönyegébe a benyomások tarka szálait tűzve, szellemdúsan ostobaságok közt aludtam el.

Flodoardo de Pipiske.

A „N. Fr. Presse“ pesti leveléből.

.... der Kitzel lässt die Leutchen nicht ruhen. Da faseln sie von einer neu zu gründenden, und haben doch ihre altehrwürdige

ungarische Nationalbank!

BORSSZEMEK.

A baloldal kormányozhatnámsága.

Kormányozni ohajt; képességére sokat tart.

Hát mire vár? Kap elég szálfatutajt a Dunán!

* *

Mózes barátomhoz.

Sp. Óhitü fajtádtól mit várhat drága hazánk? Szólj! Annak ugyan haladást hasztalan hirdet a kor.

M. Ba biz a, sajnálom, de nagyotbat is ismerek én még: Hát az a sok megyehős nem csupa orthodox-é?

* * *

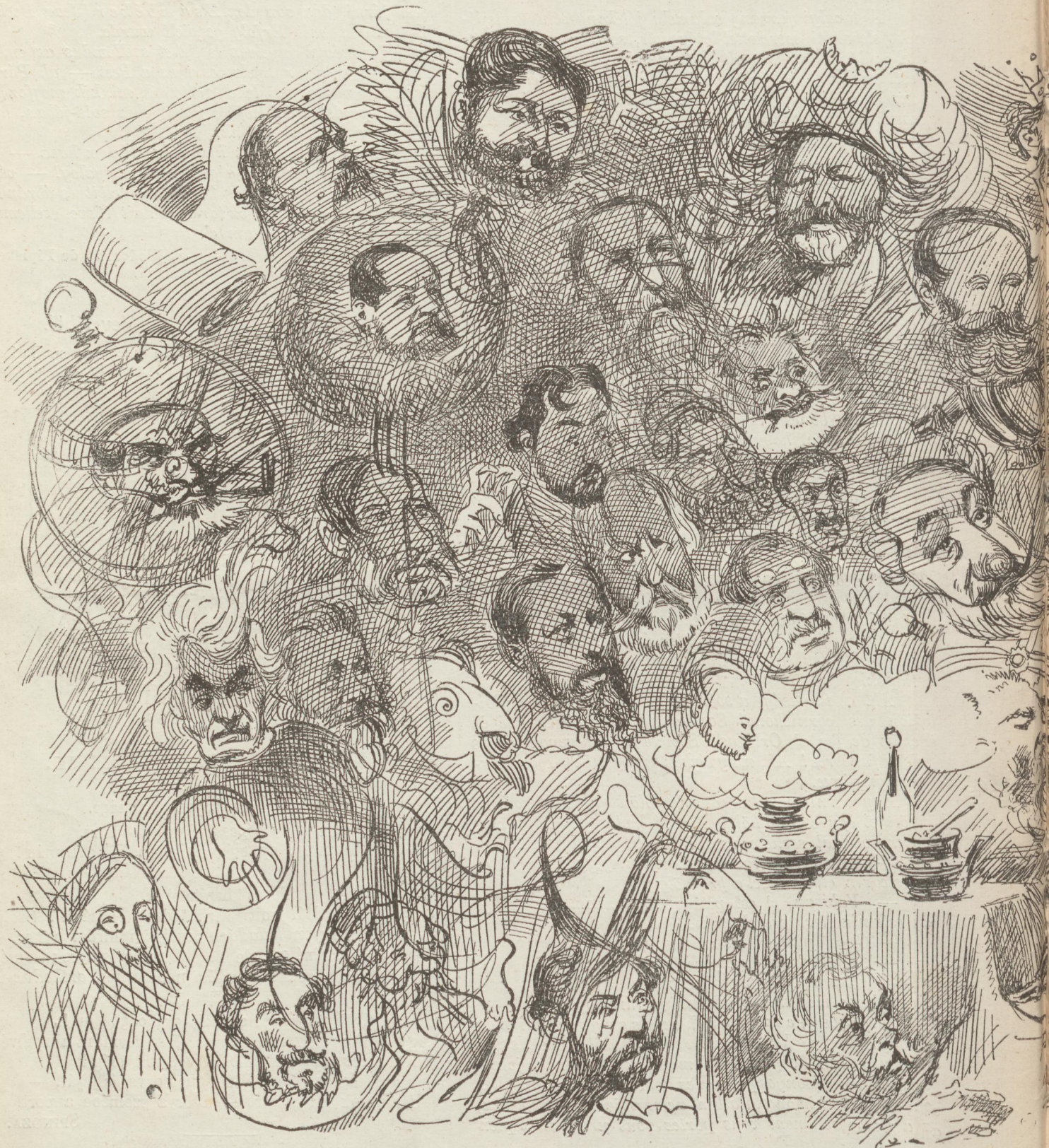
A Vogt-bankett s azok a mozgó urak.

„Vagy tudjon magyarul, vagy kösse csomóra a nyelvét! Élvet akar? Tessék! Étel, ital van elég!“

S megtraktáltatok — jól megboroszva falatját, —

S adtatok innia bort — szórva szemébe a port.

SPINOZA.

Olveszter-éji álma.

Ki hogy énekel ujév napján?

Szilágyi Virgil.

Kitánczoló a lelkemet,
Csak a primás húzza.

(Népdal.)

Árva Miska.

Most tetszik meg, ki az igazi árva,
Hejh! nem fizetnek elő az ujságra!

(Petőfi.)

Csernátóni.

Igyunk a ki anyála van,
A bankónak nagy dőgi van,
Valamennyi firis bankó
A — szűröm ujjából való.

(Népdal.)

Tisza Kálmán.

Cserebogár, sárga cserebogár,
Nem kérдем én tőled, mikor lesz Nyári?
Azt sem kérдем, sokáig élek-e —
Csak azt mondd meg: miniszter leszek-e?

(Népdal.)

Omnibustársaság.

Már minálunk liquidálnak erővel,
Kocsit, lovat elcipelnek kötéllel!

(Népdal.)

Jámbor Pali.

Oh, ez nem földi zengemény,
Mely nékem élet ad — —
Baffetbe hívnak a ngyalok,
Jegyzőkönyv jójszakát!

(Beteg leány.)

Lonkay.

Betekintek a szentséges kanczlájba,
Ott pityizál János bácsi bujába.
Répás, Gresics a kancsókat emelik,
Jósikával az úr vérét hörpentik.

A „Magyar Állam“ szent serege.

Körösztenyek sirjatok,
Mélyen szomorkodjatok,
Keseregjen minden szív,
A mely állam-unkhoz hív.

(„Szabad Egyházi“ ének.)

Horn.

Mindig mondom eztet hojd
Abonálj a naje Lloyd,
Vedd azt, mit a Móríz ad,
Ne vegyél khokhoriczát.

Áj!

Náj!

Fráj!

Éljen a Jokáj!

Jókai.

Hányadik már a lapom
Csak ötödik?
Hogy a fene — sikertelen
Működik!

A „Hon“ meg a riska téhén
Jól fizet,
Czikkbe, tejbé ha vegyitem
A vizet.

Hanem ez a naje fráje

Eduárd — — —

Hornomiglan, Hornodiglan —
Ez megárt!

(Petőfi.)

NAPI HIREK.

+ Patay István urat, az országház folyosóján ki-
gyuladt parupli vitéz eloltóját, a pesti tüzoltó-társulat
tisztyletbeli elnökséggel diszité föl.

‡ A temesvári fenegyerekek Lónyay urat az iránt
interpelláltatják: miért hogy nem adott nekik temes-
vári karácsonyfát?

△ Furcsa, hogy Horn, kit a Pápa nem segített,
most Szent Endréhez folyamodik! Miért nem for-
dul inkább Kohn Philippszállásba?

* * Pest, Pilis és Solt t. e. hármias vármegyében a
basa, nivatálnokainak szoros rendeletet adott ki, hogy
karácson első napjának délelőttjén is megtartsák a ren-
des hivatalos órát. Ezen sokan megbotránkoztak, pedig
ok nélkül, mert hisz a karácson — nem török
ünnepe.

† Elkészt telegramm. Deczember, debreczen
32-én. A kálomista pápa Csernátont, a pogányvallá-
son lévő Siposon nyert Nagy disputationális diadala
folytán, im maculatusnak kinyilatkozattata, egy-
ben Asztalost beatificálta, Missichet pedig temesvári
fa-szentté nevezte ki. A kálomisták ezek folytán elha-
tározották, hogy ezentul kálmánisták lesznek.

* * Raspe H-nak, a württembergai csavargónak,
végre sikerült Thaisz Eleket elfogni.

Jó a tréfa — de szebb az igazság.

Csak, miután az „Ellenőr“-nek Liponivezky püspök
ur bérnálásáról szóló közlé e után egy hét, a „Szabad
Egyház“ körülirt helybenhagyása után 12 nap mult el,
mely idő alatt a „Magyar Államban“ nem jelent
meg helyreigazítás — csak e hosszú időköz után,
nehogy igaztalan támadással vádoztathassék: rajzolta le
„Borsszem Jankó“ L. püspök urat abban a bizonyos bér-
máló positurában. Az alább közlött sa „M. Állam“
nov. 30-ki számában megjelent, hozzáuk beküldött nyi-
latkozatból azonban az tűnik ki, hogy az „Ellenőr“ hire
alaptalan. S miután „B. Jankó“ ok nélkül még püs-
pököt sem bánt, kötelességének tartja a beküldött nyi-
latkozatot, melyben fölszentelt papi hitére és
honvédbecsületére hivatkozik Lehóczky ur, ki-
adni, sajnálkozását fejezvé ki a fölött, hogy ily későre
jut alkalmá L. püspök urnak elégtételt szolgáltatni.
Maga a nyilatkozat így szól:

„Cak imént jöttek kezemhez több hazai lapunk azon
számai, melyekben méltó megütközéssel, és megbotránkozással
olvastam az „Ellenőr“ azon tendentiosus közleményeit, mely egy
bérnálási esetet elferdítve juttatván közönsége tudomására, egy-
üttal a nagy-váradi, mint pap, és mint honfi, egyaránt jeles, és
érdemteljes latin szertartású püspököt akarja gyűlöletessé tenni.
En, mint a felhozott bérnálási cselekvénynél egyik szolgálattelvő
lelkész, s így legközelebbi szemtanu, ezennel mint pap hitemre, mint
ember becsületelem szentségére kijelentem, hogy mind a pofozódás,
mind a megbubolás, ugy a templomból való kilöketés a legalvalóbb
gaz rágalom, és legszemtelenebb hazugság. Ezt becsületes nevem
aláírásával, és nyilt homlokkal erősítem a névtelenség gyávasá-
gába rejtődött rágalmazó ráfogása ellenében.“

Lehóczky József

bikacsi plébános.

1848-ki igazolt honvédtiszt.

TRIPARTITUM ROMANTICUM.

A „REFORM“ TÁRCZÁJA

Jan. 5.

A református Garibaldi.

(A caprerai hős kiadatlan élményei.)

Emlékezetem visszaér odáig, hol anyámnak még egy hónapig kelle várnia születéssemre.

Nápolyi Ferdinándot már akkor sem állhattam ki s el voltam tőkélve, hogy trónját Viktor Emánuelnek adom át. Pius pápa liberális hajlamait már 3 hóval előbb bizalmatlanul néztem s később az 1848-iki és 1869-iki események igazolták is nézeteimet.

Az időt születésemig folyvást hazám sorsa fölött való gondolkodással töltém, s csak midőn későbbi terveimet eddigi magányomban teljesen kidolgoztam, határozám el, hogy már most megszülettem magam.

Midőn a baba megfűrésztött, azt sugtam fölébe, hogy: „Óvakodjatok Mazzinitól.“

Ő eltátotta száját és nem értett, a miért is azt jövendölte, hogy pápa lesz belőlem. —

Igaza is volt. Pápává lettem!

A szabadság papájává!

A himlőoltás műtételét nem engedtem magamon véghez vinni.

— Minden csepp vérem a hazáé, — mondám, — azt himlő miatt ontanom nem szabad.

Aztán az oltást doctor Jenner találta föl, Jenner pedig magyarul annyi, mint januárius, Januárius pedig Nápoly főszentje, én pedig szent Januárius híres, évenként megújuló csodájában már akkor sem hittem, s így nem akartam általa magamon csodát miveltetni.

Bölcsöm pirosra volt festve; biborban feküdtem mint egy királyfi. Pedig a szabadság bölcsője volt ez.

Hasonlóképp pelenkám is a szabadság pelenkái valának.

Fehérségök igaz, hogy néha némiképp compromittálva lőn ifjonti meg gondolatlan cselekedeteim által.

— Se baj, mondám olyankor dadámnak, majd kimossuk azokat II. Ferdinánd katonáinak vérében.

S a Garigliano folyóra mutaték a fali mappán.

Senki sem értett akkor.

— Alamars! mondá dajkám egykor, midőn emléjét elfogadni diplomacice ingadoztam. Mérgesen mondá és visszafektetett a bölcsőbe.

— Nem „alamars“, igazítám őt helyre philosophicus mosolylyal, mely ily zsenge koru fiúcskánál magamat is meglepett, — fordítsa meg dadám, az a l a m a r s o t, lez löle M a r s a l a!

Ő nem értett.

De kérdezze meg szerkesztő ur Türr Pistát, hogy egy fél századdal később nem Marsala volt-e azon hely, hol ama halhatatlan „ezer“-rel Siciliában kiköttem?

(Nem folytatjuk.)

A „PESTI NAPLÓ“ TÁRCZÁJA.

Dec. 30.

Fekete vér.

REGÉNY A HIGH-LIFEBŐL.

Irta DEGRÉ ALAJOS.

Első fejezet.

186*-ban vagyunk.

A P***-ről B***-ra vezető lánchidon fényes szán robotott át.

(Ugyanis tél van.)

Azaz, hogy nem robotott, hanem csak suhogott, miután szán volt és nem kocsi.

Szán francziául „traineau“, kocsi pedig „équipage“, a mi rengeteg nagy különbség, noha ezt csak a high lifeban született kékvérű faj szopja be az anya . . . illetőleg, pardon madame! a d a j k a tejjel.

Mert a hölgy, ki ama szán hátsó ülésén feküdt inkább, mint ült, nyugodott inkább, mint feküdt, lebegett inkább mint nyugodott, négy hónapos első kis fiacskáját, nagyméltóságu nagypénteki és csik-csütörtöki szeredai Szerday Bébé (azaz hogy Béla) grófi sarjat, maga nem szoptatá.

Még husz év mulva is megbecsülhetlen szemkéjt fog e szerencsés körülmény mindazon főnemes ifjakkak szerezni, kik valamely élite-bálon a bájos fiatal anyát kivágottnak ruhában bámulhatni elég szerencsések lesznek.

Második fejezet.

Julis, a dajka, azalatt odahaza látogatást kapott.

A csik-csütörtöki uradalom legöregebbik öreg bojtárjának Varangyos Matyinnak fia, Varangyos Andris, volt nála, miben annál kevésbé fogunk megbotránkozhatni, miután sejtjük, hogy Julist épen Andris hozá — legitim uton — azon megtisztelő helyzetbe, miszerint nagyméltgu nagypénteki csik-csütörtöki szeredai Szerday Bébé (azaz hogy Béla) grófi sarjadék szoptatódajkája lehessen.

Julis és Andris férj és feleség valának.

A hintó, azaz hogy szán, azalatt elérte Budát.

— Ah mi repeső szívvel látlak viszont, bájos Juliskám! sohajta Varangyos Andris, a fiatal menyecske jobbik kacsóján fénylő fekete löszörgyűrűt forró csókjaival árasztva el.

(Az ily főnemesi uradalmakon ugyanis a kékvér hatalmas légköre még a legutolsó kondás és pesztonka nyelvt is önkénytelen urissá szellemíti át.)

— Jer, hadd simogassam hollőfürteid, viszonzá Julis.

— Azonnal köréd fonandom karjaim, folytatá Andris, de az illem egy percze még kimenni kész.

S az ajtó elé kimenvén, bagaria csizmáiról lehozá a rajta feledt . . . guttapercha kalucsnit.

(Ezt se folytatjuk.)

A „HON“ TÁRCZÁJA.

Decz. 28.

A KÉK GYÉMÁNTOK.

Östörténelmi regény 6 kötetben. Irta JÓKAI MÓR.

Első kötet.

Első rész.

Első fejezet.

a) Mielőtt ember lett volna a földön.

Mindenekelőtt menjen az olvasó a könyvárushoz. Vegye meg Burmeister „Geschichte der Schöpfung“-ját, Roszmászler „der Wald“-ját és Zimmermann „Die Urwelt“-jét; Humboldt „Anschauungen der Natur“ című munkáját is megszerezheti.

E könyveket vigye haza.

Azután rakjon a kályhában nagy tüzet. Roppant nagyot és roppant meleget. És égesse el mindezen könyveket.

Mert szüksége nem lesz többé reájok, miután a „kék gyémántok“ hat kötetében azokat szóról szóra leirtam.

Tehát az ösrengeteg vadonatvad vadonjának mélyes-mélyében vagyunk, 475,891 évvel és 6 hóval születésünk előtt.

Az olvasó és én, mi vagyunk az egyetlen emberek.

Több ember még nincs megteremtve.

Körülünk mastodonok és mammothok legelésznek. Lábaik közt ügyes iguanodonok csuszszannak át. Harmincz láb hosszáságu pterodactylusok röpködnek legyek és pillangók helyett az equisetumok és pálmák husz akónyi virágkelyhei körül; röpkednek, röpkednek, míg elé nem ugrik hirtelenben az óriási őskutya és be nem kapja ezen őslégyeket.

Mily világ?!?

Ejnye, ejnye, ki hitte volna!

Itt minden kör, minden égalj, minden faj, minden nem még össze van keverve; együtt éli izmos, vaskos életét egy és ugyanazon egyénben.

Ez az őskori tisztá personális unió!!!!

Nézd e pálmát! A zsurló gyökereivel nő ki az izzadó talajból, egy lábnyra a föld fölött már palma, mely két röffel fölébb fenyődobozokkal övezett almafává lesz, hogy ne almákat, hanem körtéket teremjen, s aztán hirtelen a páfránfa ölnyi vastagságu sudár pikkelyes hagymájába menjen át, melyből egyetlen üres szár lövell ég felé, a 25) láb magas Calamit, tetején szőlő-gerezdes magbuzogánnyal.

De im, mi kúsz föl e csodás árboczfán?

Szőlővenyigének tartaná pedig kigyó. Kolibritollak ragyognak testé, pikkelyek helyett, pikkelyeit pedig egy nész csuka-család képében hordja magaveg az ausztráliai fiahordó zacskójában, melal hasán visel, vízzel megtöltve — valóságos eleven aquarium! S a kigyó folyvást csuszik fölfelé, majomkezekkel kapaszkodva, lólábakon ágaskodva, fölfelé, . . . fölfelé, mindig fölfelé! . . .

Egy kigyókolibricsukafiahordómajomló, mely fölmászik egy 300 láb magas zsurlópalmafenyő almakörtefasáfrán hagymacalamitsólövényige legtetejébe.

S mit gondoltok, hogy ott azon a ponton hol a természet e hagymázos almaidt almodá, mi van most?

Mi ám?

Ott, ma a Terézváros áll!

(De még ezt ugy sem folytatjuk.)

(BELÜGY)

„Árva Miskának.“

Szegény szógám Miska!

Hát megint csak rászédett téged Borsszem Jankó! Pedig intettelek már egyszer, ugy-e? — hogy a ki üveg-házban lakik, az ne dobálózzék kővel. De hiába, a jó pap meg a rossz humorista holtig tanul. Hallom Miska, hogy nem sokára befejezed tanulmányaidat.

Hogy is volt csak? Igen — hogy csak akkor van jó vicz a Borsszem Jankóban, ha töled kap alamizsnakép. Óh, óh, — te don Ranudo di Colibrados, te nagy-lelkű, éhező hidalgo, ki másnak pecsenyét adsz s magad hig levessel élsz!

Ha ezt tennéd, igazán bolond volnál. De így csak árva vagy, az is maradsz, minden számod bezártáig.

Azt a gyanúsitást szalasztottad ki tolladból, hogy a Borsszem Jankó a „Fliegende Blätter“ tárházából fogdossa ki azt a sok -- rossz élezet; mert hát jó nincs a B. Jankóban.

Épenségesen kurta egy héttel azelőtt, hogy oly könnyelműn merted ezt kimondani, pompás vicz jelent meg lapodban. Nem illik ugyan hogy pompásnak mondjam, mert biz az az édes magamé — de azért mégis csak pompás volt az, mert a „Fliegende Blätter“-ekből való. Én csak a rosztát szedegetem ki belőlök, de te meg a javát.

Ugy-e hogy nem értesz?

Gyengébb fölfogásod kedvéért megmagyarázom. — Ezelőtt kilencz évvel, midőn a Borsszem igazán qua porszem kavargott még a nagy semmiben, leendő hűvelye azonban az ars medicát gyúrte magába Bécs városában; akkoriban hát — az apró események derűjüket vetik előre — hónaponként egy-egy nyaláb hóbertot küldtem ki Münchenbe. Te még akkor nagy ember voltál és rózsakoszorudból csak akkoriban kezdett kihajtani a csörgősipka két csücske. Harmadmagammal voltam. Krausz az egyik — azóta meghalt Szegeden — s Segel a másik, azóta gyilkol Rzszevovban, mondanád te, mert hát doctor. Mellékes dolgok, de előttd fontosak lehetnek.

A mennyi bolond hólyag csak felbugyborékkolt agyunkban, mind a bajor Athenébe röpítettük. A többi között én csináltam — a te jó viczedet. A Sectionschef jó prémes kaputban (s szájában hosszú szivarral) a nagy hidegre azt mondja, hogy: Kühles Wetter heute! — A Herr Secretär, csak szőrös gal-lérral kaputján, (és szájában kevésbé hosszú szivarral) ugy találja, hogy: A ber heute ist 's frisch! — A Herr Concipist, ki orrtövíg húzza föl csekélyebb té-liruhájának gallérját (s fogai közé rövid szivart szorit) így panaszkodik: Ist das eine Kälte! — Végre a diurnista csipőig érő kabátkában (orrát egy szivar-csutkával melegíti) így jajdul fel: Herr Gott, es friert!

És így, csaknem szóról szóra s vonásról vonásra következtek el azok a becsületes németek az Izár part-járól a Duna partjára, hogy az Árva Miskában tovább dideregjenek.

Lásd, Miskám árvám, én soha egy szóval sem em-

lékeztem volna meg a te — hódításodról, még pedig há-lából. Mert köszönöm neked, hogy megemlékezel rólam az előfizetés idejében; köszönöm, hogy diadalra segitéd a bélyegmentességet; de hogy buzgalmadban a viczmen-tesség mellett is küzdj, ez — rád üti a bélyeget.

Tu l'as voulu, Dandin Miska!

Ezentul halálfej legyen lapodon a billog — mint a légyvesztő papiroson.

Schaffen 's ein andermal.

Borsszem Jankó.

U. i. Apropos! Concurrálok a tiz aranyos képes-mére. Rajzolódjék le egy tolvaj, a kit kergetnek s a ki torkaszakadtából kiabálja: Halts ihn auf! — Ha nem kell, kiküldöm a „Fliegende Blättereknek“ — com-d'etre auteur!

B. J.

Szinházi enquête-hirek.

= A színházi enquête évi 500 forint borra-va-lót resolvált a magyar drámaíróknak. Ah, quel plaisir d'etre auteur!

* * Szinovác Gyula e hir folytán ujra felcsep drámaíróknak.

× Vahot Imre egy memorandumot dolgozott ki, melyben kifejti, mily érdemei voltak a magyar színíro-dalomban körül. A borra-va-lót ő tudná „legilletékesebben“ elhelyezni.

≡ Están bácsi kijelenti, hogy ő ugyan még drá-mát nem irt, de ha kell, fog írni.

— Csiky Sanyi nyilatkozik, hogy akármelyik be-széde van olyan rossz beszédnek, mint a „Jó madár“ szindarabnak, ergo concurrál.

A szerkesztő postája.

Szegárd Sz. M. A mi lehet, az már megvan; a mi lehe-tetlen, az meglesz — mondá Richelieu. De mi nem vagyunk oly hatalmasak. Jóakaratonkban azonban nem fog mulni. Üdvöz-let. — Acerbus. Miért oly ritkán? — Kálomista táviratok. Jók. — Democritos. Nagyon mulatságos. Meg fog jelenni. — Nagyszerű teleplezés. A jövő számban. — A lángész. Elcsesihez. Nem kar-molnak. — Zürichbe. Egyletük csak akkor hazafias, ha támogatja az irodalmat. — Nyakas és Fejes beszélgetéseit nem értjük. — Egy török alattvaló. Önnek igaza van. — Holzhandlungs Gesell-schaft Bogláron. Nem schámolják magukat egy asszony ellené-ben sucholni Zufluchtot a B. Jankónál? — Bécsbe, dr. Sch. Ne-hány nap mulva. Sajnáljuk, hogy ön irányában nekünk nincs oly jó emlékező tehetségünk. — Temesvárra, B. Halad, de nem marad. — Család. Vizontlátásra a jövő évben. — Charta. Job-bat! — Sepró T. Kissé olesó rimek. — Egy kaczagni szerető. Elküldtük a Ludas Matyinak, az sok disznót győz. — Lencsés P. Hm, mily kategorikus és — kényelmes ember ön. A Vogt-saison különben lezajlott. Ön egyébről is tud. — Falusy. Silány. — H. E. álma. Alszunk rá egyet. — Arad F. G. Köszönjük rész-vétét. Elintéztük.

Munkatársainknak és levelezőinknek boldog újévet. Köszönjük gyámolításukat s kérjük becses közreműködé-süket a jövőben is.

Folytatás az egész ívnyi mellékleten.

Nagyszerű meglepetések karácsonra!

Tisztelettel felkérem a nagyérdemű közönséget, hogy a megrendeléseket korán beküldeni sziveskedjenek, nehogy túltömeges megrendelés miatt a szétküldésben fennakadás történjék.

szab. csoda-kamarák

(camara-obscura)

darabja csak 15 forint.

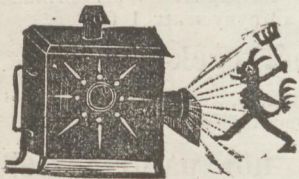
Ezen csoda-készülék által fej és mellképek életnagyságukra változtathatók által. Mellszobrok, érmek, kagylók, a zsebóra gépezete s más apró tárgyak óriási nagyságban, állíthatók elő e készülék által természetes színekben. Az emberek apraja-nagyjának örömet és élvezet szerezhetni általa. A készülék fényezett ércből van szép ládikában hozzátartozó fényképekkel, melyek darabjának ára 40 kr, Képekben kigondolhatlan dús választék!

Szab. bűvös-lámpa.

Ezen lámpa minden birtokosa bűvész. Gyönyör okozó jószág ez mindenkinek, minden szüksége kellel ellátva a nagyság mérve szerint (Nr. 0) 85 kr., (Nr. 1) 1 ft. 20 kr., (Nr. 2) 1 ft. 50 kr., (Nr. 3) 2 ft. (Nr. 4) 2 ft. 60 kr., (Nr. 5) 3 ft. 30 kr., (Nr. 6) 3 ft. 60 kr.

Arnyékjátékkal ellátott készülékü legjobb minőségű bűvös lámpák kaphatók a legkülönbözőbb torzképekkel; a lámpa a legsebb pereoskop üveggel és 1 3/4 átmérőjű világító lencsével van tölgyfaládjában. Egy teljesen ellátottnak az ára. 5 ft. 60 kr. nagyobbé 7 ft. 40 kr. még nagyobbé 9 ft. 20 kr. legnagyobb 10 ft 80 kr.

Leirauchoux revolverek

1000 tucatu torzképesoport, melyben a legkülönbözőbb helyzetben láthatók cancántáncosnők, szerelmesek, apácák, szerzetesek, különöz angolok, diplomata zenészek stb. stb. csak 50 kr. 80 kr., 1 ft. 20 kr., 1 ft. 50 kr., 2 ft.

Tréfás szerkezetű pipák, melyek alakra teljesen hasonlóak a pipákhoz, de szájba véve sajátos hangot hallatnak. Minden társaságot jó kedvre villanyoz. Egy db 40 kr. törökpipa 50 kr, szivarszipka 25—30 kr.

Fülemile: kis üveg, vagy talmi-arany készülék, melylyel a madarak hangját felségesen utánozhatni. Egy darab 35 kr.

Zsebkendők köznapi használatra, 24 mesterileg sikerült tréfás képet tartalmazván négyszer összehajtott selyempapíron, melyet bizonyos célra használhatni, 1 csomag, melyben 2 tucatu van, csak 30 kr. közben szembe önthessünk; darabja 35 kr.

Bűvös szivartárczák, oly készítményűek, hogy bár szivarral telvük, egy nyomásra — ha kihuzzuk — csak az üres tárczát látjuk. Igen czélszerű; darabja 45 kr.

Leányfogó gép tréfás készülék; darabja csak 10 kr.

A legszebb bábuk ingben, vagy pompás öltözetben darabja 20, 30, 40, 50 kr. egészen nagyok darabja 1., 1.20, 1.50. Fényezették 70, 80 kr., 1., 1.20, 1.40. Egész nagyok, 1.60 1.80, 2 ft. Legszebben kiöltöztetve nagyok darabja 3., 3.50, 4 ft.

Társaságjátékok

Dominó 90 kr., 1.20, 1.50, 1.80, 2 ft. — Sakktábla a figurákkal együtt 2.20, 2.80, 3.50, 4., 4.50. Harang és kalapács játék 30 kr. Wiesbadeni roulettjáték 45, 60 80 kr., 1., 1.20, 1.50, 1.80, 2., 2.20. Kérdések és feleletek 9 kr. Vetőkártya tucattja 9 kr. Whist és a szükséges érmek garnitúra 1.50, 4 ftig. Játékpénzek darabja 2 kr. Száza 1 ft. finomabbak a napoleonsdorral összetéveszhető darabja 4 kr. száza 3. ft. Egy „Fekete Péter” játszma 30, 40, 50 80 kr. 1., 1.20.

Műszerek elegans ládjában figyermekek számára, melyek azonban gyakorlati hasznuk is: darabja 55, 65, 75, 85 kr. Nagyobok több százzal 95 kr. 1.05, egész elegans szerek fényezett ládjában 2.10, nagyobbak 2.30. melyekben az azonosságig hasonló szappanok vannak gyümölcs formában, vagy illatszer van a gyümölcsökben, melyek kellemetessé teszik a szoba levegőjét; darabja 50, 70, 90 kr., 1., 1.20, 1.50, 2., 2.50 s. s feljebb a nagyság szerint.

Ezekon kívül száz és száz megmen nevezett cikkünk van, melyek csak is

Glattau N.

első párizsi bazárjában

Ausztria részére kaphatók:

Bécsben a Kärntnerstrasse meghosszabbításában 51 szám alatt.

Megrendelések bármely nyelven tehető. Megrendelt cikkek postai utánvétellel, vagy az árak előre lefizetése mellett pontosan teljesíttetnek.

6-dik kiadás. (Magyar nyelven 3-dik.)

A nemi élet

titkai és veszélyei.

Értekezések a nemzés-, terhesség-, önfertőzés-, magömlés-, sápkór-, fehérfolyás-, közönsési tehetlenség, női magtalanságról stb., ez utóbbi betegségnek óv- és gyógy-módjaival.

Függelékkel a bulyakór ragályzásról, és Dr. Rodet Lyon orvos ragály elleni legbiztosb óvszeréről, a férfi és női ivarszerek boncz-tani ábráival.

Ára 1 frt.

Postán megküldve 10 krral több; utánvétellel 40 krral több.

Megrendelhető szerzőtől következő cím alatt:

Dr. Eiber

József-utca 66. sz., saját ház. Betegek levél útján is gyógyíttatnak. 326 1—3

Kiadásunkban megjelent és általunk valamint minden könyv-árus által megszerezhető:

Pipere-Naptár

az 1870 közévre

igen csinos zsebalakban, ára 40 ujkr.

A Deutsch-féle

könyvnyomda és kiadói-részvény-társaság.

Pest, Dorottya-utca 11-dik sz. a.

Bórbajokat,

titkos betegségeket

és

tehetlenséget,

(elgyengült férfierőt)

ha uj keletkezettük, 8 nap alatt, ha a baj minősége engedi, sőt 24 óra alatt, továbbá az aszszonyok magtalanságát 7 év óta fennálló rendelési intézetében.

Med. Dr. Fux J.

több ezer betegen legjobbnak bizonyult mód szerint, sokszor a nélkül, hogy a beteg hivatásában, vagy életmódjában gátoltnék, gyökeresen, biztosan és gyorsangyógyítja.

Rendelési órák nők számára délelőtt 11-12, urak számára délután 1-4 óráig.

Király-utca 33. szám alatt.

Dijazott levelekre azonnal válaszoltatik. 297 6—6

H I R D E T É S.

METH S.

legnagyobb vászon és fehérenemű gyári raktára
Bécsben, Rothenthurmstrasse 29. sz.

bátorkodik a t. cz. közönséget azonigen előnyös alkalomra figyel-
meztetni, melynél

félbecsáron

és biztosíték mellett hibátlan vászon és megiepd zsepé uri és női fe-
héreneműt szerezhetni. A pamutnak előnyös beszerzése és olcsó munka-
erő következtében azon kellemes helyzetben van nevezett gyár je-
lenleg, (míg a készlet tart) hogy e tekintetben jutányos árra nézve,
rendkívülit nyújthat, mi a következő árjegyzékből is látható:

Vászon-árjegyzék.

1 db 30 rófos fehérítetlen vászon	becsár 12-14 frtfg, most csak 6-7 frt a legf.
1 db 30 " fehérítetlen, jó készí- vet vászon	18-20 " " " 9-10 " " "
1 db 30 " fehérített creasz vászon	16-18 " " " 8-9 " " "
1 db 30 " jeles szilézai vászon	24-28 " " " 12-14 " " "
1 db 30 " kitűnő rumburgi vászon	30-36 " " " 15-18 " " "
1 db 30 " irlandi czérnavászon	28-32 " " " 14-16 " " "
1 db 48 " rumburgi czérnavászon	30-36 " " " 15-18 " " "
1 db 46 " tiszta fehér orosz lenvászon	34-38 " " " 17-19 " " "
1 db 50 " finom irlandi szövés,	40-48 " " " 20-24 " " "
1 db 50 " hollandi szövés legalkal- masabb uri ingekre	52-60 " " " 26-30 " " "
1 db 50 " brabanti szövés legfinomabb, legjobb és legtartósabb, ami csak létezik	60-80 " " " 80-40 " " "

rendkívül nagy választék a legnehezebb rumburgi szövéseknek 24, 28, 30, 33,
40, 45, 50-60 frtft darabja, melyek azonban kétszer annyira becsü-
vannak.

1 drb. 30 rófos ágy-kanavász mindekéféle színekben csizkozva és kockázva, becsár
14-18 frt., most csak 7-9 frt, a legfinomabb.

1 drb. 30 rófos igen finom és tartós pamutszövetű atlasz-gradil, becsár 18-24 f
most csak 9-12 f.

1 drb. 30 rófos angol shirting (chi fen) igen finom, s oly tartós mint a vászon.
becsár 18-24 ft, most csak 9-12 ft.

1 szegéni-küli lepedő, 2 rőf széles, 3 rőf hosszú, csak 8 frt.

1 szegéni-küli lepedő 2 egy negy. 3 rőf széles, 3 rőf hosszú, m. cs. 3 f. 50 kr. 4 ftig a legf.

1 damaszt asztalkészlet 6 személyre (1 asztalterítő hozzáillő 6 asztalkendővel)
most csak 5, 6, 7, 8-10 ftig a legfinomabb.

1 damaszt asztalkészlet, 12 személyre (1 asztalterítő, hozzáillő 12 asztalkendővel)
most csak 10, 12, 14, 16-20 frt a legfinomabb.

1 tuczat konyhatörli, most csak 2 frt 50 kr 3 ftig.

1 tuczat asztalkendő, v. törlikendő, különösen tartós, ára csak 4 f 50 kr. 5, 6, 7, 8 f a legf.

Zsebkendők árjegyzéke.

1 tuczat vászonzsebkendő, 1 ft 20 krtól 2, 2.50, 3, 3.50, 4, 5, 6 ftig a legfin.

1 tuczat nagy rumburgi vászonzsebkendő, 3, 4, 5, 6-7 ftig a legfinomabb.

1 tuczat legfinomabb fehér francia batiztszsebkendők, ajour szegéssel, 8, 10, 12 ftig

1 tuczat színes vászonzsebkendő burnóthasználok számára, igen finom

becsár 8-12 frt, megszerzhető 4-6 ftig a legfinomabb.

1 tuczat batizt vászonzsebkendő, fehér vagy színes szegélyvel csak 5, 6, 7, 8, 9

frt a legfinomabb.

Férfi s hölgy fehéreneműk árjegyzéke.

1 női ing jó vászonból 1 ft 50 krtól 2 ft. a legfinomabb.

1 női ing kitűnő rumburgi vagy hollandi vászonból finom sziv-, vagy keresztalakú
hímzéssel, most csak 3.50, 3, 4, 5, ft a legfinomabb.

1 női ing. kitűnő rumburgi vagy irlandi vászonból, legelegánsabban elkészítve,
faz ugynevezet Erzsébet császárné ingek) most csak 5, 6, 7, 8 ft a legfinomabb.

1 női éj felöltő (corsette) kitűnő szép, most csak 5, 6, 7 ft a legfinomabb.

1 Eugenia császárné-éji corsette díszes kiállítással, most csak 4, 5, 6, 7, 8 ft a legf.

1 Női alszoknyák 100 különféle párisi minta szerint, az oly szintén a most általánosan
kedvelt szegbe vágott szoknyák hímzeve, varrott szegéssel, most csak
3, 4, 5, 6, 7, 8 frt a legfinomabb.

Hölgy pohgyolók a legfinomabb batiztból, valódi valencienni csipkével és csoda
szép hímzett betétekkel a legújabb és legelegánsabb csomban, 15, 18, 24 30, 35 ft
a legfinomabb.

Női nadrágok finom shirtingból, vagy vászonból apró szegéssel, vagy hímzésekre
kitűnő kiállítás, most csak 2, 2.50, 3 frt a legfinomabb.

Tri ingek, gallérral vagy anélkül, fodrozott melllel vagy simán kitűnő finom chiffon-
ból, mely épen oly tartós mint a vászon, fehérén és színezve, most csak 2 50
3 frt a legfinomabb.

Tri ingek, legjobb rumburgi vagy irlandi vászonból, gallérral, vagy anélkül, simán
vagy fodrozott melllel a legújabb divat szerint erősen varrva, most csak 2, 2.50,
3, 4, 5-6 frt a legfinomabb.

Tri ingek legfinomabb batizt mellbetéttel, legelegánsabb, ami csak létezik, most
csak 6, 7, 8, 10-12 frt a legfinomabb.

Tri gatyák igen jó és tartós vászonból, félig magyar szabással, most csak 2.50,
3 frt a legfinomabb.

Tri gatyák igen jó és tartós vászonból magyar szabással nagy fleppel, most csak
2 frt, 2.50, a legfinomabb.

1 tuczat uri inggallér a legelegánsabban, és legújabb divat szerint, most csak 2.50
3, 4 frt a legfinomabb.

1 tuczat uri készelő a legelegánsabban és legdivatosabban kiállítva, most csak 4. 50
5, 6 frt a legfinomabb.

Vevők kik 25 ftig vásárolnak egy finomul nimzett batizt-kendőt: 50 ftig
egy csodaszép kávékészletet, (t. i. 1 kávé-abrosz hozzá illő 6 kávéken-
dővel): 100 ftig vásárlók egy igen finom cachemir-asztalterítőt kapnak kádásul.

Tri ingek vagy uri gallérok megrendelésénél a nyakbőség kiteendő
fizetelt bevömlő kényelme kedvéért, az oly fehér neműkért, melyek nem jól allanak
testhez, vagy bármí oknál fogva nem tetszenek, az érték fizetett ár bérmentve
visszaküldetik. — Kívánatra a készlethezlevő vászonból minták bérmentve
küldetnek

Leveleket kérjük czimezni: Meth S. Bécs, Rothe-
thurmstrasse Nr. 29.

Ujévi ajándékok.

A legrégebb és legtekintélyesebb szín- és dombornyomó gyár.

KANITZ C.,

papir-, író- és rajzeszközök kereskedése

Deák Ferencz-utca 6-ik sz. a „Fehér hajóban,”

ajánlja levélpapirjait a legújabb színes

monogramokkal

100 db levél, színes monogrammal

1.30, 1.50, 1.80-3 ft. a legf.

100 db levél 100 db borítékkal mind-
kettőn színes monogr. 2.60, 3 ft. 3.60-
6 ftig a legf.

Minden 100 levél és borítékhoz egy elegáns papirtárca ingyen.
100 db levél és 100 db boríték dombornyomatú név, czimer vagy
kedőbetűvel elegáns papirtárczában 1, 1.50-2 a legf.

Látogató-jegyek a lá minute,

ehér brisztol-papiron színes nyomattal 100 db 5) kr. minden to-
vábbi sorért 10 krral többszínes brisztol-papirra 80 kr. brillan-
papirra 1.50, kettősfényű papiron arany nyomattal 1 ft.

Levél-pecsét-bélyegek

1000 db aranyomással lithografizott 2.50, veres, a pecsétviasz'
hoz egészen hasonló 3., dombor nyomattal több színben 4 ft.

A legújabb angol férfi és női papir-gallérok és készelő,

1 tucz. férfi gallér 35-40 kr. 6 p. készelő 35-4 kr.

1 tuczat női gallér 15 krtól egész 60.ig. Készelő szinté azon árban.

Gazdasági és üzleti könyveknek nagy gyári raktára, valamint
mindenféle minta után leggyorsabban és olcsón készíttetnek.

Mindenemű könyv- és nyomtatott munkák felvétele

Továbbá ajánlom fogalmazási-, iroda- s levélpapirjaimat, levél-
ritékokat, réztollakat, tolltartókat, ír- és rajzónokát, iroda-, posta,
és hölgyeknek színes pecsétviaszokat, főszerelt rajzeszközöket, tuscho-
kat, pauzier-vászon, pauzier-papírt, rajzpapírt ívekben, és gyöngyökben,
másoló gépek, másoló alizarin, gubacs és színes tintákat, asztalra és
zsebbe elegáns tintatartókat, tollkéseket, fénykép-albumokat zenével
és zene nélkül, főszerelt papirtárczát, szivar és pénz-tárczákat, va-
lamint minden e szakmába vágó, s mindenemű iskola- és iroda szeré-
tet választékban s legjutányosb árak mellett.

„Angol és francia illatszereket“

eau de Cologne és a legf. kézi és pipereszappanokat.

Minden még a legcsekélyebb megrendelésre is a legnagyobb gon-
dossággal fordítatik.

Levélbeli megrendelés utánvét mellett, leggondosabban és
gyorsan eszközöltetve bélyeg és pakolásér 10 kr. külön
számításával

A leveleket kérjük így czimeztetni: **KANITZ C.**
papirraktárának Pesten,
160 20-26 Deák Ferencz utca 6 sz. a fehér hajóban.

Kiadásunkban megjelent s nálunk, valamint minden
könyvtáros által megszerezhető a

„Borsszem Jankó albuma“

1-ső kötet 15 színezett arcképpel és életrajzzal; továbbá
számos kitűnően mulattató szöveggel kísért illusztrációkkal

Ára 2 forint.

Deutsch-féle könyvny. é kiadói részvény-társaság kiadó-hivatala
Pest, Dorottya-utca 11. sz.

TÁROZA.

Hogyan terem a „Borsszem Jankó“?

Nagyszerű szerkesztőségi pletyka, melyet a természet után kifecseg

CSICSERI BORS,

Pauca sapientia redigitur „Borsszem Jankó“.

Szükséges előjáró beszéd.

Rómában volt egy nap, melyben az urak szolgáltak fel szolgálknak.

Nem a mai Rómát, s így nem a conciliumot értjük. Ottan maga az ég szolgál föl az ég szolgálknak.

A régi Rómában volt ez így, mikor az istenek még erősebbek voltak az embereknél.

Nem lényegileg, csak az ellentét végett vesszük át e hasonlatot. Legyen egy nap az évben, midőn nem Borsszem Jankón nevet, hanem Borsszem Jankót neveti ez érdemes közönség.

* * *

Közbenjáró beszéd.

Lesznek, kik elítélnék. Különösen — maguk az élelapszerkesztők.

Nem mintha nuditásainkat vinnők piacra, hanem mert, félredobva az augurok közti fegyelmet, könyhánkba engedjük pillantani az olvasót, s hogy eláruljuk a receptet. — Savarin azt mondá, hogy az öregapját is megeszi, csak jó szószszal legyen leöntve.

Ez a szósz, ez teszi!

A modern escamoteurök azzal fűszerezik mutatványaikat, hogy előadás végén megmagyarázzák kunststikklijöket. A publikum aztán bosszankodik, hogy ő neki miért nem jutott eszébe, — hiszen oly egyszerű.

* * *

Mi a szerkesztés?

Anno „Jelenkor“ azt tartotta fiskus bátyám, hogy a szerkesztő elejétől végig maga írja a lapot.

Szegény Pista bácsi, az isten nyugaszsza! — szörnyen tünődött azon, hogy egy szál ember, akármilyen munkabíró legyen is, hogyan írhat tele mindennap egymaga négy sűrűnyomatu columnát?

Annyi igaz, hogy akkoriban a szerkesztők, ha nem is maguk irták egészen, de ők is irtak lapjukba.

Ma vannak szerkesztők, kik nem is tudják, mi van lapjukban. — Szolgálják nevekkel?

A szerkesztés titka két szóba foglalható.

Az egyik: törülni. A másik: nyirni.

Pákh Albert, a szerkesztők utól nem ért példánya, a legrosszabb cikkből is jót tudott csinálni, a nélkül, hogy egy betűt irt volna hozzá. Csak törült.

* * *

Exempla odiosa.

„ gf., az állatvédő egyesület tagja s híres futtató olyan mint az a rendő ki mellesleg zsebmetsző is.“

Egy képviselőhöz.

Nem mondhatom nints szived,
Szeretesz pompát s hízolgó tsapodárt,
Hintót lovat sőt egy hitvány papírszellet,
El adta mindt monák ünepelt lelkedet.

A szerkesztő ezt a verset
törölte.

Valljon,
nem jobb-e e vers, ha
kimarad?

* * *

Szent olló! Geniusa a nyírodalomnak! Hódító fegyver! Vas kereszt! In hoc signo vinces — ollóval győzzük a munkát. Mily jó példaul ez:

Lengenádfalvay Kotlik Zirzabella albumába.

Kék harisnyában ritkán lakik egészséges — vádli. („Kladderadatsch“)

Pista barátomnak.

Az ördögöt nem jó falra festeni. S vannak férjek, kik mindamellet elviszik az asszonyt a fotografushoz s levéttetik. („Pasquino.“)

Béranger így énekelt: „Le peuple, c'est ma Muse!“
Lajos Napoleon meg ezt mondja: „Le peuple, ce n'est pas la Muse!“ („Punch.“)

„Vannak bizonyos emberek, kiket akkor ér az első tisztesség, midőn az utolsót adják meg neki.“ (Börne.)

Árva Miska és Borsszem Jankó.

Ma találkoztam Árva Miskával. Gondolatainkat kicseréltük. Azóta oly ostobának érzem magam! (Heine.)

Gor ové a Károlyka szárnyára emeletet rakott. Tehát föl emelte a házat. Miért nem inkább a hazát? („Árva Miska.“)

Gyulási András (Egyiptomban) pyramid lizett, Bécsben karambolázott (Beust gróffal), a zsiros helyeket (jobb-oidalakkal) bevezölte. Giskrával (à la) guere-t játszik, de a balközébe nem tud csinálni, és kokettirozik Dulka Sarolta (dupla sarokba) kisasszonnyal. (idem.)
stb. stb.

Az ilyen jó viczeket kinyirbálja az ember, appetirozza és alkalmazza. A hatás sohasem marad el.

* * *
Dologra!

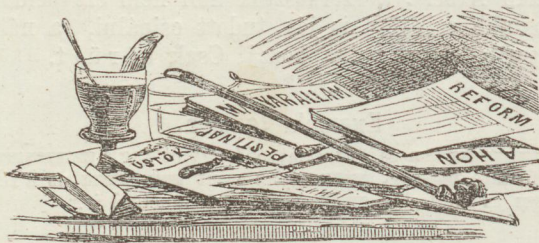
Hétfő reggel. A szerkesztő elmegy a clubba, vagy a kávéházba, s a vasárnapról maradt lapokat kezdi végigbetűzni.

Balról a lapok, előtte a reggeli, jobbról a memoria — a jegyzőkönyv, szájában a csibuk.

Olvassunk:

A koronázási dombot nem akarják eltakarítani. — Simon Flórent. — A pesti népkör megnyílik. — Egy örült nő. — A tüzoltóegyesület megalakult. — Árviz. — Holnap indul meg a gőzsikló. — Az omnibusztársaság

feloszlik. — Uj operaház. — Concilium. — Ki lesz az intendáns? — Népszámlálás. — Csernátoni sajtópöre. —

Bankóhamisítók. — Mentő csolnak. — A Dunából három holttestet húztak ki. — Utonállás világos nappal. — Légszeszgyári társaság. — „Magyar Állam“ Vogtról. — Budai tébolyda. — Péterfíllerek. — Egy család éhen halt. — Kohn Ábrahám nemességét kapott. — Gf. R. váltóhamisító megszőkött. — Katonák szakálszabadsága. — H. borbély öngyilkossága. — Vizvezeték. — Patay István. — L. képviselő meghalt. — Horn Ede elutazott, — stb. stb., tarka sorban következnek egymásután.

A jegyzőkönyv duzzad, el haza, az íróasztal mellé. Rendezzük az anyagot.

Csőngetnek.

A levélhordó.

Mindenki, a ki nem szerkesztő, az izgatottság egy nemével kap a levelek után. De ha naponként 20–30, sokszor 50 levelet is föl kellene bontania, s a mi több, elolvasnia — félne a levélhordótól. S ez emberséges ember oly kérlelhetlen pontossággal hozza el minden nap csomagait! Főladom Gorovénak. Ha az ellenzéki lapok minden meg nem érkezett levélért Gorovét teszik felelőssé, mintha ő volna a főpóstamester, bepanaszolom neki azon levélözönt, mely naponként kétszer árad asztalomra.

* * *

Levelek a szerkesztőhöz.

(Eredeti után — csak a nevek vannak változtatva.)

Félénk és gondos írás.

Tettes Szerk. Hivatal!

Belső önérzetem költött fel bennem egy gondolatot, melynek engedve, ezennel felajánlom szolgálomat, ha az elfogadtatik... azaz ha elfogadtatnám munkatársnak a „Borsszem Jankóba“ Krikk álnév alatt; valódi nevem Tóth János. Ha azonban megkivántatik lakásom holléte is, ide csatolom: Pest, ... utca, 8. sz., 29. ajtó... S ha csakugyan elfogadtatom munkatársnak, ajánlom az idezárt dolgozatot a decz. 26-ki számra, mert nézetem szerint erre az időre legalkalmasabb... Most többet nem adhatok még be, minthogy még eddig nem ismerem a „Borsszem Jankó“ lap szellemi tartalmát, de ezután majd törekedem vele jobban megismerkedni; most pedig maradok stb.

Az „idezárt“ dolgozat.

Esván és Sanyi.

[decz. 24-dikén.]

Az angyalát jó kedvem van!!
Most nem tudok busulni!!!
Gyere Sanyi, igyunk egyet!
Az ég meg fog csordulni!!

Igaz is a Esván komám!!

Holnap lesz a névnapod!!

Felköszöntlek: élj hát soká,

Éljél számos szép napot!!

(stb. stb.)

Mars a levélkosárba!

Szerkesztő ur! Nincs időm fentebbi, baltával kihasított gondolatomat kiesztergályozni. Kijelentem, hogy soha semmiféle cikkért sem vállalok el felelősséget, ez mindig a szerk. dolga leend; ha olyat írnék, miért sajtópörtől félhetne, vagy ne adja ki, vagy feleljen aztán maga érte. Aztán: nem hatalmazom fel arra, hogy nevemet ha tudja, valakinek tudomására hozhassa. Lencsés Pál.

Szép, férfias kézirat. E kéztől származtak a „Vogtának“ a 101. számban. Hogy tetszik a hang? O nem vállal felelősséget cikkeiért. Szeretem! Kényelmes dolgoz az, t. uram, ha nem mondja meg, hogy voltaképpen ki légyen? Aztán: hol hallott ön olyat, hogy munkatársát — főleg ha sajtópörre alkalmas dolgokat ír — szerkesztő elárulja? Aztán: hát azért Debreczen, Kállay Ödön, macskazene és zuzott ajtó? Mi? Nevét különben nem tudom, nem is vagyok rá kíváncsi. Aztán: szeretem az anonimitást. Így pl. még ma sem tudom, ki volt az én derék Ráspolyom s ki az én gondolatdús Spinosám. Aztán: nem is keresem. Hátha az sülné ki rá, hogy Wenkheim! — Aztán!

„A fentebbi baltával kihasított gondolat“ különben e számban foglaltatik. Tessék ráismerni.

Nervosus, szakgatott, szellemdus írás.

Éds doc.

Még nem kaptm. Legényemet kéménysprőnek öltöztetm fl. Így tán esk eljutht hzzá. Embrnk fél a Bjtól. A nagy szvak mellé mily rszul illk e kicsuys aggdím. Kézirat hlnp. Adieu. M.

E levélkében t. i. Németh Berezi fotografiájáról van szó, melyet eddig még nem birtam megszerezni. Felhasználom ez alkalmat megkérni minden barátját Németh Bereziének s minden ellenségét B. Jankónak, hogy juttassa birtokunkba a hevesi Pitt fényképét. Az árnyképe úgy is meg van már.

Vidéki levelek szám nélkül.

N.-Váradon van egy prókátor, ki a másik pörét megnyerte. Figurázza ki B. Jankó, amért hogy megnyerte pörét. — Görgetegen van egy borbély, a ki mindig ittas: be vele a Jankóba. — Csorváson egy zsidó van a ki gazdag, a földes ur szegény: üsd a zsidót, Jankó! — Boglárón három zsidónak azt mondta egy asszony: jordán! Védeld a zsidót, Jankó! — Abonyban, Czegléden, Kecskeméten, Kőrösön, Fehérvárt, Kolozsvárt, Daruvárt, Vörösvárt; Dömsödön, Öcsödön, Löködön; Tiszaháton, Erdőháton, Cserháton; Vámoson, Orszlamoson, Perjámoson; Ságon, Dágon, Rágon; Lengyeltótiban, Németiben, Olasziban, Orosziban, Oláhfalván, Rácalmáson, Törökszmtiklóson, Ürményen, Poroszlóban; Dunaföldvárt, Tiszaföldvárt; a három Vásárhelyt, az öt Rékason, a husz Kecskésen, az ötven Szeghen; Tószeg, Partszeg, Nádszeg, Isaszeg stb.; a számtalan Monyoró- és egyéb keréken; a vége-hossza-nincs Patajokon — szóval nagy Magyarország minden városá-

ban, falujában van egy vagy két, vagy három egykori Bachluszár, ismeretes váltóhamisító, orgazda, vagy tolvajviselt jeles férfiú, kik most legelől ordítanak a sorban, Deák Ferenczet mondják hazaárulónak, Eötvöst gézenguznak, Horváthot pernahajdernek stb. stb., — hogy mindezen derék honfiakat jól szapulja meg Borszem Jankó, mert „a mi egész vidékünkön nagy hatást csinálna, ha az ilyes emberekről lerántanák az álarczot. Hazafias üdvözlettel X. Y.“ Így végződik tiz levél közt kilencz, s ha minden elvtársunknak külön akarnánk üzeni a szerk. postában, meggyülné bajunk kiadó urammal. Fogadják e helyen rokonszenvünk kifejezését mindközönségesen s azon biztatást, hogy majd apránkint lejárják magukat e vitéz férfiak, s hogy a becsületes népet csak egyszer sikerült rászedniök.

* * *

Képeszmék.

„Rajzolódjék le Andrassy mint budai népszínházbeli akrobata, ki fején tartja Beustot, karjain a magyar ministeriumot, szájában egy 100 mázsás vasat, melyre az van írva ellenzék, és

mindkét kezébe egy-egy nehéz vas, az egyikre írva német kérdés, a másikra keleti kérdés, lábai pedig összekötve bokában állva egy tüfokon, melyre írva van népszerűség, fejét pedig dícsfény veszi körül.“

Semminek sem vagyok oly bővében mint a képeszméknek. Hanem többnyire ilyen árvamiskások, olyan Deák Ferencz mint világító torony, Deák Ferencz mint repülőangyal-féle, mint a milyenek annak idején magát Tóth Kálmánt is örömkönyvekre fakasztották. Vagy pedig ilyenek:

„Majom, a mely jobbról hasonlítson Vogthoz, balról Átkorhoz, szemben meg pater Bonifaciushoz.

Az Están- és Sanyi-képeszmék legsűrűbben fordulnak elé. Csakhogy többnyire egyforma helyzetben, kulacsosál és a híres pélpával. E két férfi nagyon népszerűvé lett s különös, hogy Patay úrral inkább rokonszenvez a közönség mint Csiky úrral. Mi pedig annyira va-

gyunk velök, kogy ők nekünk már nem is Están sem Sanyi, hanem két typus, mint Schulze és Müller.

A vidéki celebritásokat itt sem kerülhetjük, ki. Annyi apróceprő nagy férfiról vannak arczképeink, fotografiáink s vázlataink „életrajzokkal“ egyetemben, hogy akár egy külön vidéki B. Jankót adhatnánk ki hetenkint. Soknak arczképét meg csak — betűben birunk. Így született p. Berzenczeyről az első rajz.

— Ezt kellene már egyszer lerajzolni Klícsnek!

— De mikor nincs arczkép róla s én nem ismerem, mondja Klícs.

— Rajzoljon Napoleon hercegformát. Csakhogy Berzenczeynek nagyobb a tokája, a haja göndör, az orra meg egyenes.

S Klícs megrajzolta s Berzenczey úgy oda volt teremtve, hogy jobban sem kell.

A jeles Körmenty is így származotta B. Jankóba.

„Szakasztott olyan mint Tisza K., azzal a különbséggel, hogy Körmenty elől kopasz s orra pisze.“ Így szólt az utasítás. Klícs megrajzolta s mondják, hogy rögtön rá lehetett ismerni. Mai napig sem látta egyikünk sem.

Az életrajzokat illetőleg kapunk olyanokat is, melyekben hűségesen elé van adva, a hős hol és mikor született, hol és mily sikerrel végezte iskoláit, hogy gyermekkorában a szomszéd szilváfáit fosztogatta, s hogy a szilvát azon zölden ette meg, hogy később feleségét, született Gereblyési Borbálát, egy szende nőt és jó honleányt, részeg állapotban megverte, hogy nagy lókupecz, kinek fekete lova, mire hátán hazaérkezel, szürkévé válik. — 1836-ban esküdt volt, 1840-ben szolgabíró, 1842-ben a megye hűvösén ült orgazdaság miatt s hogy, midőn kikerült, választóinak karikalábát mutogatta, hogy azokat vas szoritotta tiz esztendeig, s hogy ő ezt a vasat a szent hazáért hurczolta, stb.

* * *

Látogatások.

Az ötödikkel kezdem.

Öszhaju, piros arczu, öreg ur. Az ember akár mindjárt édes apjának szólítaná.

— A Borszem Jankóhoz van szerencsém?

— Csak szerkesztője vagyok. Enyém a szerencse.

— Hisz úgy értem. Engedje meg, hogy kezét

szórátsak a tekintetes urral. Mondhatom, sok élvezetes órát stb. stb.

Az én kedves urambátyám teljes egy óráig beszéli el az „ő vidéke“ baját.

— Kedves uramöcsémet . . . Csak megengedi e megszólítást?

— Hogy ne? Sőt köszönöm, jól esik.

— Uramöcsémet tán háborgatom is?

— Ah, legkevesbé sem.

Pedig ég a föld talpam alatt. Jól dressirozott cselédem benyit s jelenti, hogy várnak.

Az emberséges öreg ur távozik.

Ábrándos szemű fiatal ember nyit be. A bajsza még csak most ütöget. Sörényét hátraborzolja.

— Már harmadszor járok itt, hogy átadjam e költeményt.

— Miért nem tetszett itt hagyni?

— Hátha elveszett volna?

— Tán csak egy példányban van meg?

— Nem azért . . . de személyesen óhajtottam stb., hogy itéletét halljam felőle.

— Majd a szerkesztői üzenetekben válaszolok.

Eszembe jutott, mikor süldő poéta koromban dobogó szívvel s nagy kéziratcsomaggal jelentem meg a pamlagon fekvő, beteg Nagy Ignác előtt, kinek „barátim biztatására“ adám át zsöngö zöngelmeimet. Dobsa ott ült és mosolygott. Még akkor meg volt minden haja.

Zöngelmeim a papirkosárba kerültek.

Én, hála istennek, egészséges vagyok és öblös fauteuilt töltök be. Dobsa nincs nálam, a haj sincs nála. Mily ellentétek! A situáció csak egyben hasonlít az akkorihoz.

Látogatóm költeménye hasonlóképp papirkosarak papirkosarával halt meg.

S jó egy ravasz ur, ki pénzt felejt asztalomon. Ha a gőzpatkószeggyárírárszvénytársaság igazgatójáról azt a viczet írná meg Borsszem Jankó, hogy az igazgató ur svájcezi, s hogy ezüst kanalat lopott, szörnyen megnevetne neki a közönség. A pénzt utána küldöm — de a nagylelkű férfiú már eltűnt. Adjuk oda a svájcezi vizkárosultaknak.

Ah, az én kis doktor barátom! Soká szabódik, végre csak kinyögi, hogy biz ő az első oldalon mint Faust szeretne megjelenni. Nem a hiúság, hanem a szükség viszi rá, hogy ezt kérje.

— De hát mi lelte önt?

— Minden ettől függ.

— Mi minden?

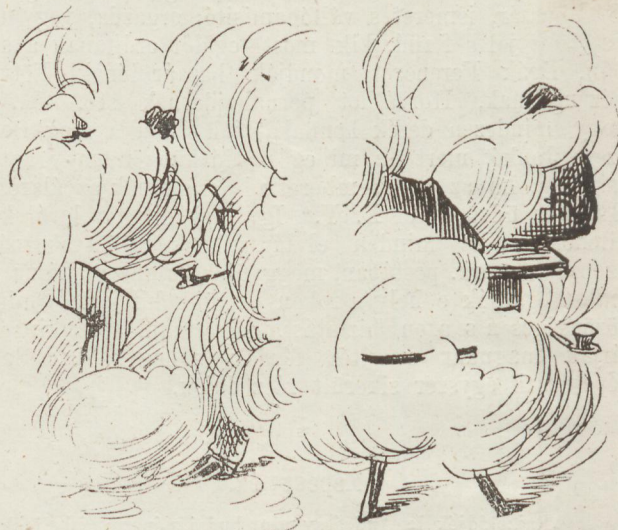
— Hogy megválasztassam járásorvosnak Korpádon. Szörnyen imponálnék vele az ottani publikumnak.

* * *

Klics.

(Lásd az életrajzot.)

Munkatársak közt.

Van egy barlangunk, a hovaközösen járunk el hazát elárulni, fekete kávé inni s még feketébb terveket kifőzni arra nézve: az egyik vagy másik nagy hazafiról hogyan emlékezzék meg Borsszem Jankó a maga módja szerint.

— Kit garrotirozzunk meg a jövő számban? kérdi az egyik, csibukfelő mögül.

— Hát ugyan annak a házsártos Jankovichnak mért kegyelmezzénk meg? Puh — puff!

— Majd, hogy még híres embert csináljunk belőle, szól a harmadik felleg.

— Maholnap kifogyunk a nagy emberekből . . . puh — pümm!

— Attól ne tarts Magyarországon! . . . pöf — pöf!

— De ki ám a fotográfiákból.

— Hát Csernátonit miért nem boldogítjuk már egyszer az első oldallal?

— Ki van mondva rá a sententia — elől nincs helye.

— Kegyelmezzünk meg neki.

— Nincs kegyelem.

— Ott vannak még Földváry Miklós, Zlinszky Gyuri, Szakácsi Dani, Pauliny Tóth, etcetera.

A neveket apró czédulákra felírjuk s beledobjuk a kalapba — czilinderkalapba!

Ezekből aztán köztünk a legártatlanabb kihúzz egy nevet. (Még csak három hónapja, hogy ir a B. Jankóba.)

Most a többi megrögzött gonosztevő kezdi a me-regital megkeverését. Egyik adja hozzá a borsot, másik az epét, harmadik néhány tejsöppet a „fehér kandliból“, mely párologó csészéje mellett áll, a negyedik egy szál ezerroszfűvet, ez mákvirágot, az egy régi keztyűgombot, amaz veszedelmes szójátékot stb., míg az ital félig leforrott. A dictum decoctumot, mint jóra való patikásokhoz illik, stylaris parfümmel bepermetezzük és így s z e d e t j ü k. (Vége következik.)

A pesti nép-ringlspiel megnyitása a síp-utczában.

(Terem. Tréziastadti új honpolgárok. Körösi, pápai balmufti, várva az elnököt, Jókait. Tonusadók: a „Náje Fráje“ meg a „Hon“ hátulnokai, alulnokai és oldalnokai; emphatikus szatócsok, hős szabók, malkontentus suszterek, melancholikus gombkötők és világfájdalmas munkások.)

Drahanek a greisler. Unser grosser Padriot kumt schon. Auf sein Gesicht grossi, niederdruckendi Faderlandsurgen!

Kóbi Petschirstöckl a sajtos. Aufstehen, fülálni meine Herrn! Wenn er kumt zu gehn, tesen fülálni.

Bakcsi. Czoki zsidó! — Meini Herrn! E polgári körnek fontos feladata van. Jókai messze kiható tendenciára alkotta. Nagy politikai áramlatok vannak a felszínen. Napoleon köve nem gyógyul, az országgyűlés bezárult, a Suezcsatorna kinyílt. A dalmaták lövöldöznek ránk. Tisza pedig hazafelé kanyargott karácsonra. Csodálatos combinációja az emberi eseményeknek! Kérem önöket, legyenek szivesek a „N. Fr. Lloyd“-ra előfizetni. (A polgárok összenéznek.)

Drahanek. No, wenn die eropäische Sitarvation annol so schlecht steht, so muss mer praenumeriren! Tas Faderland! (Többen csendes nyögéssel előfizetnek. Körösi arcán verejték csorog; futkos fel s alá, szorítva valamit markában. E közben Jókai és Horn belépnek, Jókai int Bakcsinak.)

Bakcsi. Meini Herrn! Ti grossen Padrioten sind da! (Éljen!)

Jókai (az emelvényre lép.) Uraim, megnyitók a pesti népkört. — Pestnek népkörre van szüksége. — S mintegy nagyjelentőségű végzet újmutatása szerint, a síp-utczában nyitók azt meg. A síp örökké nevezetes szerepet fog játszani a Hon kulturai fejlődésében. A síp jelkép. A síp hatalom. Orpheus sípjával köveket indított meg. Látom, önök is meg vannak indulva. Nem szólhatok tovább. Kérem önöket, legyenek szivesek a „N. Fr. Lloydra“ előfizetni. Egyben a kört megnyitottnak jelentem ki.

Bakcsi. Meini Herrn! Niksz trafik. Neu freie Pfeifen! Linki Seiten. Heraus mit die miserablen par Gulden! Tas Faderland! (Többen ismét előfizetnek.)

Horn. Orraim, mint ebből is láthatnak, e körnek jutotta sulyos hivatal...

Jókai (odaság.) Hivatás! — Diktion! (Horn stellungba teszi magát.) Jetzt pasze auf — muszt pizsl vájnen, mit Pír.

Népkörösi pápai balmufti (megtörli kiizzadt homlokát egy asztalkendőbe és Horn elé lép.) Dicső Honfi! még dicsőbb Lloydfi! Pápa milliói akkor voltak legszerencsésebbek, mikor alkalmuk volt téged ott meg... tisztelhetni. Pápa és Páris e tekintetben egyformán megtiszteltek. Mindkét helyen nagy szerencsével működteél. Áldjon meg az isten! A mit te irsz a „Nájer Frájer Lloyd“-ba, annak nyomán nem vér, hanem aranyér foly. Azért hát ha vezérczikkeidet vastollal irod, ezt ne tedd, hanem irj Nro 3 aranytollal. (Kinyitja markát és átnyújt egy sárga Posner exhibition pent.) Ime, ezt küldik neked Pápa milliói. Éljen az új Párispapai!

Horn. Orraim! Igaza van Kürüsi nagy hazafiunknak, hogy tollam nyomán aranyér foldogál, de nincs abban igaza, hogy vér nem foldogál. Küszünöm a arany toll. Éljen a Pápaiok! (Éljenek!) Engem ismerik a pozsonyiak, (éljenek!) engem ismerik a kani-zsaiánerek, (éljenek!) engemet ismerik a szegedinerek, (éljenek!) és most megyek a Jókaival a barátommal a Szent-Endrére! Orraim! Minden Leitartiklt ezen tollal fogok írni. Ha én volnám Lónyai helébe, akkor önök mind, mind aranytollal irhatnák! (Éljen!) De addig szenvedni kel! Az élet szenvedés! Ezt tapasztalok én is a költővel Páristól Pápig. Költő mond: „Freudvoll und neue freie loydvoll.“ De költő azt is mond: „Times is money.“ Ez magyarul teszi: Timesre kell abbonirozni. Igen tisztelt gör! „N. Fr. Lloyd“-ra kell praenumerálni. Addig nincs vége a szenvedés. Orraim, én addig leülöm magamat és ezen arantolal írom egy goldene szikket a Lónyay ellen. Keerrem előfizetni! (Leül és ír. A kör lassan oszlik.)

FÜLETLEN GOMBOK.

Lövölde.

„Ide jöjjetek, barátim,
Kiken a jó tanács segít,
Poetikus szónoklatom
Biztat, reményt nyújt, melegít.“

De a készpénzt és a valót
A költőtől ne várjátok,
A készpénzért és valóért
Lónyait szorongassátok.“

Jókai.

* * *

Hymnus a „téli sörház“-hoz.

Dicső csarnoka jó elvnek,
Dicső csarnoka jó bornak,
Hol hazám dicső mokrái
Oly szépen s dicsően szólnak.

Itt döntenek el dicsően
A dicső nemzetnek sorsa,
Itt készül a „dicső“ szálbal,
Kormányt prűszkoltató borsá.

Itt készül el dicső terve
Az utczai tüntetésnek,
És a kimult dicsők felett
Készítendő temetésnek.

Oláh Miklós.

Kurta. Tetszik a Tréform?

Fejes. Hogy ne tetszenék, mikor oly Éber lap.

Kurta. És oly magyar.

Fejes. Pedig Horváthul is van írva

A. Mit gondolsz, kik örülnek legjobban az újévnek?

B. Hát a házmester, lapkihordó, kéményseprő...

A. Dehogy az, dehogy az. Csanádyék!

B. Hogy, hogy?

A. Hát most lehet csak nekik istenigazában hetvenkedni.

Előfizetési felhívás az „Ujvilág“-ra.

Mi több vagyunk Columbusnál!

Columbus csak egyszer fődözte fel az új világot.

Mi kétszer!

És így az „Uj Világ“-nak meg kellett buknia.

Nem kellendvén azonban egyéb, minthogy nem jelentkezett előfizetőink mindegyike, csak még egy előfizetőt kerítsen maga mellé, lapunk újra megindul és fennállásnak fog örvendeni. Erősen él bennünk a hit, hogy meg fogunk élni. Ha hitünk él, miért nem élhetnénk mi? Ezért elhagyjuk a divatrész-t. Miután komolyak akarunk lenni.

Az alább elősorolandó törekvések nevében kérjük minden volt előfizetőnket, maga mellé legalább egy előfizetőt keríteni.

Előre nem ígérünk semmit. Mi komolyak akarunk lenni. Tudjuk, hogy e véráztatta hazának fenn kell állnia, ez ihletett nemzet fenn fog tartani bennünket, ha minden eddig fennmaradt előfizetőnk maga mellé csak egy előfizetőt kerít.

Célunk: I. Megélni. — II. Leküzdeni a kezdet nehézségeit, melyeket a mult évben le nem küzdhattunk. — III. Utbagazítani azokat, kik a kezdet nehézségeit még le nem küzdötték. — IV. Leküzdeni a nemzet nehézségeit, szemben a transcendentális széppel, melyek a subjectivitas paralellogramm kifejlésének meggátlása által sértik az aesthetikai momentumokat, s melyeknek minden párttekinet nélkül való felszínre bocsátására, igazán komolyak akarván lenni, mi akarunk vállalkozni. Ezért fogjuk megkezdeni első számunkat az ó-testamentumról szóló értekezésünkkel, összehasonlítván a mózesi törvényeket a 67-es kiegyezéssel. — V. Megküzdeni a közerkölcsiség nehézségeivel, miután komolyak fogunk lenni, hogy így kiemelvén a tiszta természet tendenciáit, legyőzhessük azon subjectiv sajátosságokat, melyeknek legfeljebb is csak az objectiv elegiában lehetne helyök. — Megküzdeni a legjelesebb külföldi termékek bemutatásának nehézségeivel. — Végül, miután föltettük magunkban, hogy mindvégig komolyak fogunk maradni, sajátságos rejtélyeket fogunk nyújtani a publikumnak, tudván, hogy ez igazat.

Munkatársaink: a képzettség, képesség, képzelet, Sassy Árpád, Tatár Péter, Arany János, Gombos Bertalan, Garibaldi, Vogt, Vörösmarty s gr. Széchenyi Ödön; szóval egész Európa, mely engedménnyel az ó világ tartozik az „új világnak.“

Minden gyűjtő 1 (mond: egy) előfizető 2 után ingyenpeldányt kap.

Mi is azt mondjuk, mit t. cz. Kalidasa ur, ama hires perzsa tudós: „Introite et hic dii sunt.“

Dalár Benedek.

VIDÉKI TROMBITA.

(Egy betű változtatás nélkül.)

Csurgó (Somogy) választókerület, Nagy Karátson előt 1869

Tisztót Bors szem Janko ur!

Kiványuk hogy fris egészségbe találja levelünk.

Utoso Számu ujságába nézögettük a rákosmezői retirálását a beleznai heségbe a küettöknek, kik közü sokat fölösmértünk, de a miönket Sörét Lajost nem a sok közü. Nem tudgyuk, a Daniéka tart-e, vagy tán a kiverés közt van Josepel. A högybe megyis szomszédom Csicsok komám vátig álótota, hogy a csiko börös csutorás, töcsér kalapu — a' mongya meg, vagy pingálja le az Ur

nökünk és Cselédeinknek az Ujságába egyszer má, hogy heába ne fizessünk esztendő át ujságába, mikor nekünk is ugy dukál, mint a többi kerületeknek.

Mondik, hogy bölc s tiszteletet tudo embörséges embör, de ha nem vóna a — igen röstellenénk a dógot, mikoron a tiszteletes urunk annyira meg válogata, hogy szinte az orszáz hajlékábú szolótota be hozánk — örök emlékü. Üzenyük neki, hogy ne felejtkezék meg rolunk, időve majd meg szögaluk nöki.

A legyelönk naponta kiseb, a tavaszra tódasa meg, mive jószágaink hála Istenek szaporodnak.

A kaszálonk ros, nem ehetönk.

Az adót, katonát, Pap, kántor, tanito fizetésöiket vese az urakra, kiktől joban telik, mi ugysis öleg ideig fizettük, mög katonát adtunk, mög még robotot is szolgáltunk nökik.

Az Urak kötsmáit zárassa be, mögélünk mi a magunk szögénységéből is.

A malmokat adgya a szögénségnek. Szóva — oda terele a dógot, hogy mi az urakra ne szorulunk.

Ne sokat törgye a fejét az oskolák, a községék rendezéséve, — hagyja azt ránk.

Nem kö nökönk se feleközeti, sem közös iskola.

A pógári házasság ugysis a miönk vót, az Urak a nékü is meg étek.

Szögabiró, esküt, pandur, fináncz, Deres legyön a Vármögyéjé.

A vármögye, mög az Urak ne legyenek nekünk se apáink, se anyáink. — Amen.

Mög még azt izenyük neki, ha a Börzönzeiek szépen talánák kérni, hogy évek óta vájod hetivásár tarthatásért a ministeriumnál közbejáró lenne — el ne — vagy ki ne cserélje a fejét, mert a Börzönzeiek nem is atyafiak, hanem horvátok, mög mög is ronthatnák a mi hetivásárainkat, mög é nem is jobódali, hanem bal a javából, ki nem szokot kunyoráni — csak követyeni, a mire a Börzönzeieknek ugysis adnak vásár engedélyt.

Mindezekért szükségét ne láson, ha valamibe fogyatkozása lenne (kenyér vagy bor dógába) izenye meg a postán.

Karácsonra szivessen látott vendégünk löend, látogasson le egygyet hozzánk.

Köszöntyük egész házi cselédgyeit tisztót Bors szem Janko ur házi népéve mindanyikat.)*

pógári szeretettel

Posgás András
aso utcaiz.

*) Köszönjük a sok jó kívánságot és viszonzozzuk. Hanem ugysis kis fonott kalácscsal, vagy díossal megörvendeztetethetnénk. Nem csinálnak itt efelét a kényes cukkerpakkerek.

B. J.

Egy megtért apostol.

(Szórul szóra igaz.)

Madarász országgyűléséről mindenkinek tudomása van; de arról, hogy egy apostola mikép járt, birjanak tudomással azok, a kik olvassák a „Borsszem Jankó“-t. — Itt Egyenlökén ismeretes mindenki előtt L. Karialos Szárazhaj korcsmáros, nem azért, hogy dufla krétája van az urnak, hanem mivel nála tanyáznak a szélbal hősei. L. ur Csehországból való, de azért jó magyar hazafi. Tart vasárnaponkint praedikációkat a communismusról. A mag jó földbe esett. Az igazhívök annyira átvalának hatva igéi által, hogy a communismus elméletének gyakorlati kivitelét a hívek a szép korcsmárosnén kezdtek meg. Az apostol erre megszeppent. Az igazhívök szokásuk szerint ismét összejöttek egy vasárnap, de nagy bámulatukra következő korcsmai ragaszt olvastak: (Szöveg szerint.)

Tisztelt polgártársak!

Madarász politikája kétélü fegyver, általa nemesak a tulajdonjogszentsége esik áldozatul, hanem az én Maris feleségem is. Ezzel kijelentem, hogy a communismusra többé nem tartok beszédet. Ne éljen Madarász! Elmehetnek. Feleségemet illetőleg az a rendeletem van, hogy vendégjeim közül vele senkinek se szabad beszélni, rá nevetni vagy kacsiantani, mert különben jaj!

Kelt Egyenlökén, 1865. nov. 15.

Szárazhaj L. Károly,
vendéglős.

Olvasóinkhoz!

Boldogult P á k h A l b e r t azt szokta volt mondogatni: hogy egy jó előfizetési felhívás megírására több inspiráció kell, mint egy költemény megírására. Mert csak az a jó előfizetési felhívás, melyben a szerkesztő nem dicsekedik, hanem arról győzi meg a publikumot, hogy nem ő van a lapért, hanem a lap ő érte.

De már hogy dicsekedjék az ember a nélkül, hogy — dicsekednék? Ki tudja lassan elsütöni a puskát?

Azon rendkívüli eredmény, melynél fogva a „**Borsszem Jankó**“ két évi főállás után a **legelterjedtebb magyar lapok** egyikévé, és kiválólag a **legelterjedtebb magyar éleztappá** lön, fölmenthetne bennünket vállalatunk ajánlgatásától és dicséretétől. A közönség tömeges pártolása, és úgy fővárosi, mint vidéki munkatársaink közreműködése után, saját igyekezetünknek tulajdonítjuk a nem remélt sikert.

Azon körülményről, mely szerint a lapunk megindulásakor ígért egész ivet má s f é l r e emeltük, szerényen hallgattunk, valamint nem tudtuk be külön kedvezménykép arczképeink színezését s rajzaink nagy számát sem.

Bátran elmondhatjuk magunkról, hogy többet váltottunk be, mint a mennyit ígértünk, valamint azt is jó lélekkel mondhatjuk el lapunkról, hogy az, a **művészi és nyomdai** kiállítását illetőleg, első sorban áll.

Oly időben élünk, melyben a jó bor sem kél el czégér nélkül, s ez okból elnézést kérünk, midőn tüzetesen utalunk lapunk említett vívmányaira és előnyeire.

Nem tekintve, hogy a „**B. Jankó**“ még az ellenzékben is nagy közönséget hódított magának — ajánlatára egyebet sem kellene tán fölhoznunk — mint egyedüli **deákpárti éleztapp**, szükségét pótol politikai lapirodalmunkban és telhetőleg igyekeztünk is e szükségnek eleget tenni. S hivatkozhatunk a közönségre, hogy három balo'dali éleztapp vagdalkozásai elől egyszer sem retirált meg „**B. Jankó**“, s hogy a kit megvágott, meg volt az vágva.

Lapunknak évnegyedről évnegyedre örvendetesen szaporodó előfizetői iránt való hálánk fejében, a **félírvny többleten s a „B. Jankó 1870-ki Naptára“-nak f e l e á r á n** kívül

a hirlapbélyeg megszüntetése folytán

évnegyedenként külön mellékletekkel fogunk kedveskedni.

Mint ujévi számunk mutatja, máris megkezdtük a melléklést egy számos rajzzal diszitett czikk közlésével e czim alatt:

„Hogyan terem a Borsszem Jankó?“

Ezenkívül

külön farsangi mellékletünk is lesz,

mely eredetisége által kétségtelenül kellemes meglepetést fog szerezni t. olvasóinknak.

Miután nemesak politikai igével, hanem társadalmi hússal is él az ember, lapunk ezentul **rendesen** sociális tréfákat is fog tartalmazni, melyeket szintén, úgy mint eddig,

KLÍCS KÁROLY

illustrál, kinek rajzai oly nagy mértékben találkoztak a közönség tetszésével. E rovatba tartoznak: a **színház, az akadémia, fővárosi és vidéki hóbortok, a salon- és sportélet, farsangi rugaszkodások, böjti prédikációk, képzőművészet, irodalom, a fürdő-, utazó-, verseny- s téli idény árnyalatai** stb. stb. számtalan faja a társas élet nyilatkozatainak.

Rendes külmunkatársainkon kívül, belső munkatársokul ujolag a „**B. Jankó**“-hoz szegődtek, és élénk munkásságot fognak kifejteni:

Langenádfalvay Kotlik Zirzabella honleány ő nga, **Spitzig Iczig, ischmeretesch** tscholádapa és hazaphi; a „**Higb Life**“ ismertetését **Szent-Szivari Monocles** vállalá el, mig tábori és kaszárnyabeli élményeit **Kócsag Gyuri**, valóságos frájter fogja megírni édes szüleinek **Kospallaghi Ambrus** uram ő kigyelme pedig, kit peres ügyei még mindig Pesten fogva tartanak, anyjokjának ékesen megírja, mit tapasztalt ebben a Sodomában.

A t. közönség az utóbbi hónapok alatt arról is meggyőződhetett, hogy lapunk szétküldésében kiadóhivatalunk pontosan és gyorsan járt el, s azon könnyebbség folytán, melyet az újévtől foganatosítandó új postai kezelés nyújt, olvasóink nem lesznek többé kénytelenek a rájuk és reánk nézve egyaránt kellemetlen reclamációhoz folyamodni.

S ezzel ajánljuk a „**B. Jankót**“ a t. közönség további pártolásába.

P e s t, 1869. decz. 28.

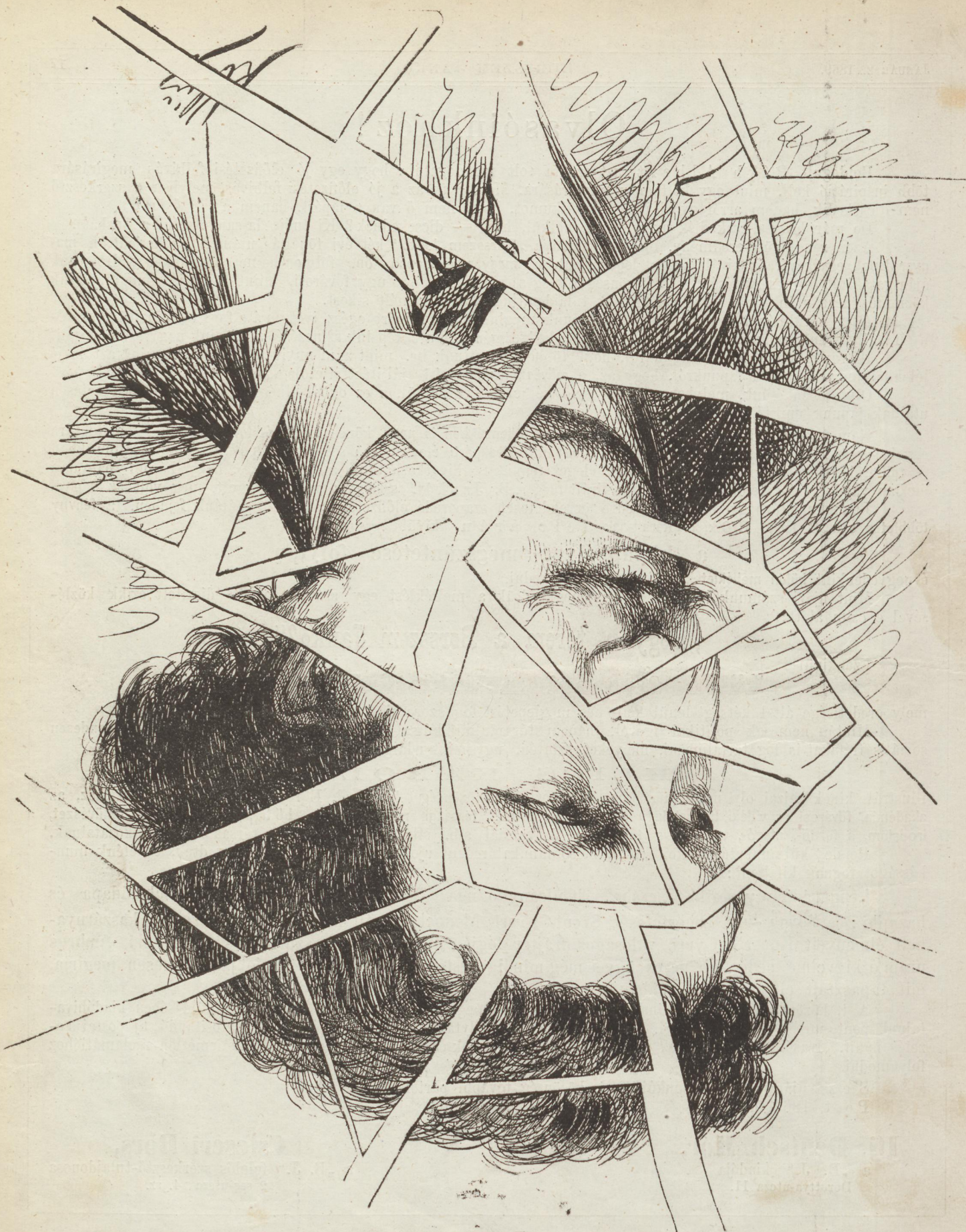
Tisztelettel

Hj. Deutsch Mór,

a „**B. J.**“ kiadója.
Dorottya-utcza 11.

Csicseri Bors,

a „**B. J.**“ felelős szerkesztő-tulajdonosa
2 sas-utcza 24. sz.

.inatzsagar évllyge matrib men ygoh ,atladgav azssivezssö ygu seilk soynámrrá za za eD *epékzera ötzsekrezs a gem zE
.ajlokátészssö tnigem ygoq ,nebkétse ilét uzssoh a ejedi nát zsel kauósavlo semlerlüt A

Tulajdonos és felelős szerkesztő: CSICSERI BORS, kétsas-utca 24. Rajzoló: *Kltc Károly*.